

พิพิธภัณฑ์มณฑลพระครูสถาพรพุทธรมณต์ หลวงพ่อสำเนียง อยู่สภาพ ตั้งอยู่ที่วัดเวฬุวนาราม อ.บางเลน จ.นครปฐม เป็นพิพิธภัณฑ์ที่จัดแสดงวัตถุมงคลและเครื่องรางของขลังที่หลวงพ่อบำเหน็จเก็บไว้ทั้งหมด หลวงพ่อบำเหน็จ อยู่สภาพ(พระครูสถาพรพุทธรมณต์) เป็นพระที่มีชื่อเสียงทั้งทางด้านพุทธคุณ และทางไสย มีความเมตตาใช้พลังจิตรักษาโรคให้กับญาติโยมที่เจ็บป่วยหายจากโรครักษาหาย จนมีลูกศิษย์เคารพนับถือท่านเป็นจำนวนมาก ท่านมรณภาพเมื่อ 4 สิงหาคม 2531 ลูกศิษย์โดยเฉพาะกลุ่มนายทหารในกองทัพเรือจึงได้ช่วยกันสร้างพิพิธภัณฑ์มณฑลแห่งนี้ขึ้น เพื่อรำลึกถึงคุณความดีและผลงานของท่าน

ประวัติของหลวงพ่อบำเหน็จอยู่สภาพ ท่านเกิดวันที่ 5 ตุลาคม 2460 ตรงกับวันศุกร์ปีมะเส็ง แรม 4 ค่ำ เป็นบุตรของพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และหม่อมทองหุ่น เมื่อตั้งครุฑได้ 2 เดือน พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ได้รับพระราชโองการจากรัชกาลที่ 6 ให้ไปซื้อเรือพระร่วงที่ประเทศอังกฤษ จึงนำหม่อมทองหุ่น ไปฝากหลวงปู่สวามิเถระตามเด้า เมื่อคลอดเกิดเหตุการณ์มหัศจรรย์ มีจันทรุปราคา(เปล) หลวงปู่สวามิเถระ จึงตั้งนามว่า "สำเนียง" แปลว่าเสียง โดยมี "ง" สะกดไว้ เมื่อเสด็จพาทรงทราบจึงพระราชทานนามว่า "หม่อมเจ้าสภาพ อาภากร" ประสูติได้ 7 วัน หม่อมทองหุ่นสิ้นชีพิตักษัย จนมีพระชนมได้ 6 พรรษา เสด็จพ่อก็สิ้นพระชนม์ ในวังเริ่มระส่ำระสาย นายเฒ่าพระสหายของเสด็จพ่อพาไปฝากไว้พระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าอรังค์วรยุทธร พระขนิษฐาของเสด็จพ่อ ได้ส่งให้ไปศึกษาที่โรงเรียนอัสสัมชัญบางรัก จบมัธยมปีที่ 8 ต่อมาศึกษาโรงเรียนนายร้อย จ.ป.ร. เข้ารับราชการทหารที่กรมสื่อสารทหารบก ยศร้อยเอกดำรงตำแหน่งผู้บังคับกองต่างประเทศในหน้าที่แปลข่าวสารต่างประเทศ และได้รับรบในสงครามอินโดจีน สงครามมหาเอเชียบูรพา ต่อมาสงครามนั้นเป็นโมฆะหลวงพ่อบำเหน็จได้ทูลลาในหลวงรัชกาลที่ 8 ว่าจะบวช 15 วันที่วัดกัลยาปากคลองบางหลวง ผังธนบุรี บวชได้ 3 วัน ทราบข่าว รัชกาลที่ 8 สิ้นพระชนม์ จึงได้คิดว่า การเป็นฆราวาสเหมือน "ไม่นั่งร้านสร้างตึก เมื่อตึกเสร็จเขาก็รื้อ ไม่นั่งร้านทิ้ง ยังไม่มีที่จะเก็บกองเพราะหมดความสำคัญ" จึงเกิดความเบื่อหน่าย และเห็นว่าทางบรรพชาเป็นทางสายที่แท้จริง และนึกถึงผู้ยากจนจึงมุ่งสู่ชนบท ก่อนมาได้เห็นปราสาทลอยตามทิศทางที่มองเห็น ได้เห็นวัดแหลมชะอุย คือวัดเวฬุวนารามในปัจจุบัน ตามศิลาจารึกชื่อว่า "ธรรมามคร"(ข้อความจากแผ่นพับของวัดเวฬุวนาราม)

ชื่อเสียงของท่านอีกด้านคือการรักษาโรค ที่ท่านสามารถใช้พลังจิตรักษาโรคเช่น คนถูกพิษงูเห่า โดนต่อย หรือคนเป็นโรคจิต ประสาทให้ฟื้นคืนสติ หรือเหยียบเหล็กร้อนแล้วมาเหยียบคนรักษาโรค นอกจากทางด้านอภินิหารย์ แล้วท่านยังเป็นพระนักพัฒนา ได้พัฒนาวัดเวฬุวนาราม และสร้างโรงเรียนสถาพรวิทยา ให้เด็กฯ ในชุมชนได้มีโรงเรียนศึกษา ตั้งมูลนิธิช่วยเหลือเด็กฯ ก้าวร้าวในปี 2523 รับโล่ห์ "ทำคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติดีเด่นเป็นพิเศษ" ของมูลนิธิสรวรพรรณิต จากพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ปี 2527 รับโล่ห์สดุดี "นักสังคมสงเคราะห์ดีเด่นประจำปี" จากมูลนิธิศาสตราจารย์ ปกรณ์ อังคสุทิน ปี 2528 สำนักนายกรัฐมนตรีประกาศสดุดีให้พระครูสถาพรพุทธรมณต์ เป็นพระดีเด่นประจำชาติ และปฐนียบุคคลที่น้อมอยู่ในหัวใจคนทั้งชาติ

ภายในพิพิธภัณฑ์มณฑลฯ นั้นส่วนหน้าเป็นตู้เก็บร่างของหลวงพ่อบำเหน็จไว้ในโลงสีทองแม้ท่านจะมรณภาพมานานแล้วแต่ทางวัดยังคงเก็บร่างของท่านไว้ในหีบศิษย์ที่ต้องการมากราบนมัสการท่าน ด้านหน้าโลงสีทอง มีหุ่นขี้ผึ้งขนาดเท่าองค์จริงของหลวงพ่อบำเหน็จ บ่งบอกให้เห็นแบบเบี่ยง ด้านข้างห้องตลอดแนวผนังไปจนถึงเพดานมณฑล เป็นตู้กระจกบรรจุพระพุทธรูปขนาดเล็กของสะสมของหลวงพ่อบำเหน็จ ด้านข้างมีภาพถ่ายของท่านสมัยรับราชการทหาร ภาพตอนบวชเป็นพระแล้ว และภาพร่วมกับลูกศิษย์อีกหลายท่าน

อีกด้านเป็นมุมข้าวของเครื่องใช้ส่วนตัวของท่าน วัสดุบริวารต่างๆ และตู้เก็บไม้เท้าของหลวงพ่อบำเหน็จ จัดแสดงที่คนสนใจมาชมกันมากก็คือมีดหมอของหลวงพ่อบำเหน็จ ที่เขียนมีดหมอหลายท่านแะเวียนกันมาดูบ่อยๆ เพราะเป็นของหายาก

ด้านหลังเหนือขอบประตูเป็นดาบยาวและมีดหมอเช่นกันด้านหลังมีภาพถ่ายลูกศิษย์และการทำงานของ ท่าน ที่น่าสนใจคือเสื้อของพระบิดา พลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ถัดมาอีกด้านเป็นภาพตอนท่านรับรางวัลจากองค์กรต่างๆ เช่น ภาพถ่ายตอนรับโล่ห์คุณประโยชน์ต่อประเทศชาติดีเด่นเป็นพิเศษ" ของมูลนิธิสรวรพรรณิต จากพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ และใบประกาศ พระสงฆ์ดีเด่นประจำชาติ เป็นต้น และมีตู้จำหน่ายเครื่องรางของขลังที่หลวงพ่อบำเหน็จปลุกเสกไว้ให้เขาบูชาด้วย

อดีตประวัติของหลวงพ่อบำเหน็จ และเรื่องราวชีวิตท่านมีความน่าสนใจมาก แต่พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ไม่ได้เล่าเรื่องราวให้ผู้มาชมมากนัก อาจจะเพราะลูกศิษย์ของท่านซึ่งทราบเรื่องราวของท่านดีอยู่แล้วเป็นคนสร้างขึ้นมา จึงไม่เห็นความจำเป็นในเรื่องการติดป้ายอธิบาย ผู้ที่เข้าชมที่ไม่มีความรู้แทบจะไม่ได้อะไรจากการเข้าชม นอกจากได้สักการะบูชาของหลวงพ่อบำเหน็จ ทางวัดควรจัดหาคนที่ทราบข้อมูลและพร้อมที่จะอธิบายเรื่องราวให้ผู้เข้าชมด้วย

มณฑนา ชุ่มผล /เขียน

ข้อมูลจาก: สัรวภาคสนาม วันที่ 6 กันยายน 2554